

Det vil give en ændring i samspillet, javel, men jeg tror, Nordren får glæde af det, og jeg tror også, den øvrige del af verden får glæde af, at der er en metropol i Skandinavien, der kan trække de erhvervs-mæssige interesser til området. Men også sprogligt vil det være et knudepunkt, som folk kan forstå.

Jeg synes, at det arbejde, der er gjort i Østersrådet, og hele det arbejde, som også ministrene har gjort i Østersområdet, har været fantastisk. Jeg synes, arbejdet med Polens overgang til NATO og hele det besøg, vi havde med Præsidenten i Polen, den nordiske dimensions diskussioner, har haft en meget positiv effekt i samarbejdet, som vi roligt kan fortsætte med, og jeg ser faktisk hen til, at man under det danske formandskab kan fortsætte med det.

Jeg vil også gerne trække en ting frem, som ingen, hverken fru Dorte Bennedsen eller hr. Svend Erik Hovmand, beskæftigede sig særlig meget med.

Jeg er enig i det kulturelle og mange andre ting, der blev sagt af de to ordførere, men jeg vil trække nogle ganske enkelte ting frem. Jeg synes, de fredsbevarende øvelser, der holdes med FN-styrker i de forskellige lande, er et stort spring. Det kan vi være meget stolte af, at vi har fået gennemført. At vi inden for Ministerrådet har kunnet holde det sammen med hensyn til udtagelse af observatører til Kosovo er beundringsværdigt, at man kan stille de samme krav og kan samarbejde nogenlunde på samme sprog og dermed være en værdig repræsentant både over for FN og NATO og andre enheder, at vi står sammen og kan præstere og jo er de lande, der her i verden har den største ekspertise med de fredsbevarende operationer.

Vi må jo sige, de nordiske lande har været med siden Koreakrigen, siden hele udviklingen i Afrika, i Mellemøsten og nu i det baltiske område, således at den største erfaring jo findes i de fire lande: Finland, Sverige, Norge og Danmark inden for FN's fredsbevarende missioner. At denne store ekspertise ikke går til spille, er jeg den udvikling, der har været i Ministerrådet, meget taknemmelig for.

Jeg vil gerne sige, at Det Konservative Folkeparti ser frem til det danske formandskab med stor optimisme. Jeg mener, at Nordisk Råd har udført et betydeligt bedre arbejde, end det fremgår af aviserne. Jeg synes, den danske presse svigter Det Nordiske Råds samarbejde.

Når man ser på mange af de artikler, der kommer i de andre lande, er de meget mere positive over for det arbejde, der foregår. Men resultaterne synes jeg har været eventyrlig store, og de har ikke mindst haft udspring fra det danske område.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt starte med at sige tak til ministeren for redegørelsen om det nordiske samarbejde, hvor vi blev præsenteret for stort og småt på området.

Jeg kunne måske godt have tænkt mig, at ministeren i lidt højere grad kunne have løftet sløret for indholdet af det danske formandskabsprogram for år 2000. Det ville have været relevant at inddrage i diskussionen her i dag. Temaet kender vi godt: de nordiske velfærdsstater. Men det kan dække over mange forskellige relevante problemstillinger.

Den nye struktur i Nordisk Råd, som nu er helt gennemført, er ikke den mest hensigtsmæssige på alle områder. Den geografiske opdeling kan medføre problemer med ansvarsfordeling og overlappning. Det kan indimellem være et problem, at EU-spørgsmål bliver henvist til Europaudvalget, da EU jo også berører de andre områder, som Nordisk Råd arbejder med.

Alligevel er det for tidligt at starte en ny reform nu. Det er langt vigtigere at prioritere arbejdet bedre og mere effektivt for derigennem at styrke det nordiske samarbejde yderligere.

Det er fortsat Nordensøjlen, som fylder mest i budgettet. Men der har dog vist sig et politisk ønske om at opprioritere nærområdearbejdet i fremtiden, og det støtter SF varmt, og vi mener navnlig, at østersøsamrådet bør opprioriteres i fremtiden.

SF ønsker et styrket samarbejde omkring Østersøen, bl.a. fordi det er vigtigt at styrke samarbejdet med lande uden for EU. De fleste af landene er på vej ind i EU, og her kan vi føre en diskussion og hjælpe landene til tættere forbindelse med landene i Vesteuropa. Og ikke mindst af hensyn til Rusland, som jo ikke kommer med i EU, i hvert fald ikke inden for overskuelig fremtid, er det vigtigt at have en dialog med landet ad mange kanaler. Rusland er fortsat en central aktør i Europa, og selv om der er al mulig grund til at kritisere f.eks. deres nuværende indsats i Tjetjenien, er det farligt at isolere Rusland fra det europæiske samarbejde.

I den forbindelse kunne det vel være et relevant spørgsmål, om menneskerettigheder og